

at naar det skønnes at være af den Natur o. s. v., og det forekommer mig at være lidt vanskeligt at anvende et saadant Skøn.

Med Hensyn til Regulativerne efter § 10 er det vel nok Mening, at de ikke skulle omfatte mere, end Loven i og for sig giver Ret til. Der er i § 10 givet en Bestemmelse om, at der ikke skal kunne kræves saadanne Ændringer, som medføre omfattende Bygningsforanstaltninger, forinden et Tidsrum af 10 Aar er forløbet efter Regulativets Ikrafttræden. „Omfattende Bygningsforanstaltninger” er naturligvis ogsaa et ret vanskeligt Begreb, og jeg ved ikke ret, hvorledes dette Begreb skal opfattes.

Der er saa en Paragraf, som det ærede Medlem ikke omtalte, men som har stødt mig noget, og som jeg tror vil give Anledning til nogle Vanskeligheder; det er § 38. Det siges i Paragraffen, at saafremt der af Arbejdere i en Arbejds- og Fabriktilsynet undergivet Virksomhed er nedsat et Udvalg af deres egen Midte med det Formaal at samvirke med Tilsynet, skal et saadant Arbejderudvalg være berettiget til for Fabrikinspektøren i vedkommende Tilsynskreds skriftlig at anmelde Udvalgets Nedsættelse samt Medlemmernes Navne, Arbejdsgang og Bopæl, og de skulle saa have Ret til at ledsage den tilsynsførende under dennes Besigtelse af Arbejdsstedet m. v. Jeg tror, at det med nogen Grund vil vække en hel Del Anstød indenfor Arbejdsgiverkredse. Det er jo et særligt Udvalg, som her kan nedsættes, Arbejdsgiverne komme ikke her til at forhandle med Fagforeningerne, men paa en Maade med en Underafdeling af Fagforeningerne, og de faa indenfor deres egen Fabrik et Tilsyn, som altsaa har Ret til at deltage i den tilsynshavendes Vandring gennem Fabrikken, give ham Besked og klage over alle Ting o. s. v., og vil han ikke tage Hensyn til Klagerne, antager jeg, at der gennem den socialdemokratiske Presse vil blive draget Masser af ret uvedkommende Ting frem, og det vil give Anledning til Strid og Kiv. Jeg tror, at hele denne Bestemmelse om dette Udvalg er, om jeg saa maa sige, af det onde. Jeg ser ikke rettere, end at Tilsynet som saadant har al mulig Ret til at faa al den Besked af Arbejderne, som det kan ønske sig, idet der staar i § 41 om Tilsynspersonalet, at det er berettiget til at afæske enhver, der forefindes i Fabrikken eller Værkstedet, eller som formodes at arbejde eller have arbejdet der i Løbet af de 3 sidste Maaneder, Forklaringer. Her har Tilsynet alt det, det behøver, det kan spørge en Arbejder, enten

han arbejder i Fabrikken, eller han tidligere har arbejdet der, om der er noget særligt at klage over. Jeg vil i og for sig finde det ret rimeligt, at der gives Tilsynet en saadan Tilladelse til at afæske Arbejderne Erklæringer, men noget andet er, om man i Henhold til § 38 nedsætter et saadant Udvalg, der paa en Maade skal have en Tilsynsret. Det er en Paragraf, som vist ikke vil bidrage til at fæstne det gode Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, og som efter min Mening under Hensyn til § 41 er ret overflødig.

Maa jeg til Slutning sige, at naar man i dette Lovforslag paalægger Arbejdsgiverne en Forpligtelse til at sørge for, at Ulykker under Arbejdet saavidt muligt undgaas, og det er jo ganske rimeligt, kunde jeg finde det rimeligt, om man muligvis i Loven paabød, at Arbejderne ogsaa skulde bruge de Sikkerhedsforanstaltninger, der etableredes. Det er vistnok meget ofte Tilfældet, at en Arbejder, naar han skal skifte en Rem fra den ene Remskive til den anden, bruger Hænder og Arme og undlader at bruge den Vægstang, som han skulde bruge, saa at han derved kommer i Ulykke. Ulykkesforsikringen betaler, og den betales af Arbejdsgiverne, og det er ganske rimeligt, thi man kan i og for sig ikke sige, at der er udvist grov Uagtsomhed fra Arbejderens Side. Men det forekommer mig dog, at det vilde være rimeligt, om man her i Loven gav et Paabud om, at disse Sikkerhedsforanstaltninger ogsaa skulde bruges. Man vil naturligvis sige, at Undladelsen af at bruge dem gaar ud over Arbejderen, og det kan jo ikke nægtes. Men jeg tror dog, at man ved et Paabud vilde gøre baade Arbejderne og Arbejdsgiveren en Tjeneste. Arbejderen vilde gennem et saadant Paabud maaske komme ind paa en vanemæssig Brug af de Sikkerhedsforanstaltninger, der virkelig ere etablerede, og Arbejdsgiveren vilde med større Ret kunne gøre Krav paa, at de ogsaa anvendes efter deres Bestemmelse. Man kan naturligvis ikke ved en saadan Lovparagraf afværge Ulykker, men det vil bidrage til, at der skete nogle færre Ulykker.

Jeg skal i det hele og store ligesom det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds anbefale Lovforslaget paa det bedste til Tinget.

C. C. Andersen: Skønt jeg erkender, at det foreliggende Lovforslag indeholder Bestemmelser, der maa betegnes som Fremskridt fra den nugældende Fabriklov, er